

Consell Econòmic i Social de Girona

DICTAMEN

sobre l'ordenació de l'oci nocturn

Arran del Ple municipal de 7 d'octubre de 2003, el Consell Econòmic i Social va acceptar l'encàrrec de pronunciar-se sobre l'ordenació de l'oci nocturn a la ciutat del Ple. Així el dia següent aprovava el seu Pla de treball, amb inclusió del tema. El 5 de desembre va aprovar la formació del Grup de Treball d'Oci Nocturn, i el va convocar pel 24 de febrer de 2004.

El grup ha tingut l'encàrrec de fer recomanacions sobre el tema, treballant a partir de comparar ordenances d'altres municipis, considerar informes d'experts i altres punts de vista expressats en vuit compareixences. La composició del Grup va mirar de reflectir les responsabilitats i interessos en joc: membres de la corporació municipal, del CES, d'organitzacions veïnals i gremials, assistits tots i totes per persones tècniques que intervenen a l'activitat.

El 28 de maig de 2004, la Comissió Permanent del CESGi ha rebut del president del Grup una proposta de dictamen. Debatut el tema, ha acordat dictaminar sobre l'ordenació de l'oci nocturn fent seu el contingut de les conclusions i recomanar a la corporació municipal la revisió de l'ordenació de l'oci nocturn d'acord amb les propostes d'aquest dictamen.

Consideracions prèvies:

- La demanda d'oci nocturn a la ciutat existeix i creix.
- El creixement de l'oci nocturn basat en el bar musical cal complementar-lo amb espais d'oci nocturn més cultural. Si l'un creix l'altre també ha de créixer i diversificar, així, la oferta d'oci nocturn a la ciutat.

- El model que volem és de ciutat compacta i polifuncional, sense cap sector ni barri que aculli amb exclusivitat aquest oci i possibilitant que, de manera difusa en la ciutat, els diferents barris es dotin d'aquesta oferta. Entenem que alguns models d'altres ciutats que hem consultat que persegueixen la zonificació de les activitats, no permeten resoldre definitivament els problemes plantejats i poden acabar essent més perjudicials per als veïns, per als propis empresaris del sector i, per tant, per a la ciutat.
- L'activitat en si no és molesta, el que és molest són els efectes indirectes, en especial fora del local. Les molèsties derivades de l'interior de l'activitat són casos comptats i solucionables a nivell tècnic
- L'empresari del local també ha de col·laborar en la responsabilització dels efectes indirectes ocasionats fora del local, en especial sorolls en sortir, residus i brutícia, mal ús dels espais públics i el seu mobiliari o vehicles mal estacionats, entre d'altres.
- Algunes de les molèsties es produeixen a l'horari de tancament, ja que coincideixen en l'hora tipus d'establiments molt diferents, creant aglomeracions i concentracions de gent en les sortides d'aquestes activitats.
- Els horaris dels bars normals (des de primera hora del matí fins les 2h30) és excessiu en relació amb els bars musicals (de les 17h a les 2h30). La simple distinció de la llicència pel fet de posar fil musical és poc realista i fomenta la competència deslleial: pot representar un sistema per a evitar el nivell d'exigència que els bars musicals tenen per a prestar un servei molt similar.
- La llei actual de la Generalitat no és adequada pel que fa a la música; cal diferenciar en base a decibels i molèsties potencials (de manera que bars o restaurants puguin tenir fil musical), i no pas amb l'absolutisme de la situació actual, que no permet, en cap cas que no sigui bar musical, tenir música de fons.
- El paquet d'oci nocturn basat en cinemes, restauració i altres activitats funciona de manera prou raonable a la ciutat.
- Falta una oferta de bar de nits de "copa tranquil·la", amb música de fons, concerts acústics i possibilitat de seure i parlar amb tranquil·litat. Existeix la demanda en el sector, per part d'usuaris menys joves que els que freqüenten els bars musicals.
- Alguns restaurants i bars d'horari més ampli han de tenir la possibilitat de poder exercir l'activitat, però sempre amb una clara diferència respecte a un bar musical.
- L'expansió del sector no és uniforme a la ciutat, si no que creix des del centre cap als barris adjacents.

- Convé que la gent pugui fer els seus desplaçaments a peu o, si és el cas, amb transport públic, evitant així l'ús del vehicle privat, que causa problemes de trànsit, és poc sostenible i, més greu, sovint provoca accidents de trànsit.
- A més de les distàncies, cal afegir altres factors de correcció com serien l'amplada dels carrers, la presència propera d'activitats sensibles (hospitals, residències, etc.), els aforaments o la tipologia del local a la hora de situar les limitacions.

Propostes:

Sobre la necessitat d'ordenar – Es considera necessari ordenar el creixement de la densitat de nous bars musicals i discoteques pel que fa a distàncies i aforaments, i de tots els tipus pel que fa a horaris.

Sobre la necessitat de diferenciar la tipologia de determinats establiments – Es proposa establir una diferenciació entre aquells establiments englobats en l'àmbit de la restauració. D'acord amb la catalogació derivada de la normativa vigent aquests establiments són el bar, el restaurant, i el restaurant-bar. Actualment tots ells tenen el mateix horari.

La diferenciació hauria de basar-se en una diferent exigència de les condicions tècniques del local directament relacionades amb una diferenciació horària, és a dir que aquells establiments que tenen una vocació més nocturna requereixin d'una major exigència que els que tenen una vocació clarament diürna, sens perjudici de què, inclòs amb un horari reduït, s'haurien d'assolir unes condicions tècniques mínimes per tal de garantir la innocuïtat de l'activitat.

Es recomana que l'horari de tancament d'aquests establiments, inclòs els que tenen vocació més nocturna no sigui el mateix que el dels bars musicals per evitar la coincidència en l'hora de tancament. Així com regular l'horari específic per a les terrasses en via pública.

Pel que fa als bar-musical, cafè-concert, cafè-teatre i discoteca, establiments propis de l'activitat recreativa, es proposa mantenir les condicions tècniques actualment vigents amb l'exigència de disposar en tots els casos, d'un mediador-guarda de seguretat a l'entrada.

Sobre les distàncies – Es proposa una fórmula que combini la tipologia i aforament (que a major aforament major distància la requerida), amb distància entre locals (mínima de 100 metres en tots aquells que siguin bars musicals, discoteques, cafès-concert, etc.), considerant també la presència d'activitats sensibles (hospitals, residències, etc.) i alguna mesura física de l'entorn (com ara l'amplada del carrer o altres aspectes tècnics i més de caire urbanístic).

Sobre els horaris de tancament – Els bars musicals tenen limitat l'horari de tancament a les 2h30 per llei, tot i que per evitar els problemes de via pública seria recomanable un horari més permissiu. L'horari de discoteques i sales de festa és considera adequat. En ambdós casos, seria bo estudiar com flexibilitzar l'horari de sortida (per disminuir les aglomeracions), però evitant l'entrada al local a partir d'una hora determinada. Cal estudiar els efectes d'aquestes mesures i la seva eficàcia especialment en zones en que la sortida esglaonada dels establiments sigui més recomanable que la sortida sobtada.

Sobre la distinció entre barris – No es considera adequat distingir entre barris per afavorir la dispersió i la polifunció de tots els barris, evitant també l'ús del cotxe per anar a sectors amb major oferta. La instal·lació de bars en altres barris no tan centrals pot ajudar a evitar desplaçaments a peu. Tanmateix, el Pla General no permet aquests usos en indrets com les urbanitzacions i habitatges unifamiliars.

Sobre la gestió de les molèsties – És evident que garantir la seguretat i l'observació de les ordenances de convivència és responsabilitat de la policia local i autonòmica i que mai es podrà delegar aquesta responsabilitat. Cal assenyalar la conveniència d'estudiar i dimensionar els patrullatges de nit de manera que permetin un correcte desenvolupament de les activitats d'oci i garantir que el dret al descans i a l'oci es fan compatibles. Però també es recomana que els propietaris dels establiments d'oci s'impliquin en la prevenció i la resolució dels conflictes a partir no tant de empreses de seguretat si no més amb mediadors de conflictes i sensibilització dels seus clients. També han de tenir cura de la neteja dels voltants de l'accés del seu local.

Sobre l'oci i la cultura – Cal que l'actuació pública de l'Ajuntament es destini a afavorir una oferta cultural nocturna sigui en espais públics o sigui afavorint la

implantació d'empreses d'oci nocturn més especialitzades. En aquests casos i si hi ha motius excepcionals que fomentin aquesta oferta, es recomana estudiar si es poden fer excepcions sobre la normativa actual que regeix els locals privats per incentivar i estimular un oci nocturn de major contingut cultural.

Aquest dictamen ha estat aprovat per unanimitat per la Comissió Permanent del Consell Econòmic i Social de Girona del dia 28 de maig de 2004.

Certifico

EL SECRETARI

EL PRESIDENT